

ről való gondolkodásban betöltött szerepének vizsgálata, továbbá az autenticitás és esztétikum kapcsolatának elemzése. A gyűjtött anyagomat kiegészítve együtt értelmezem azt a táncházmozgalmat megelőző, illetve azzal kortárs népzene- és néptáncutatót formáló narratívákkal, gyűjtői módszerekkel.

Bíró Endre (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Református egyházfegyelem a tágabb értelemben vett Maros-Körös-köz anyakönyveinek tükrében

„A bűnt minden kedvezés és félelem nélkül – az hol illik és módja vagyon – megfedded” – olvasható a Békési Református Egyházmegye első jegyzőkönyvében (1696–1809) található lelkészi eskümintá sorai között, mely még utalni látszik a kálvinista egyházfegyelem korábban jellemző vasszigorára. Habár ez a gyakorlat a XVIII–XIX. századfordulóra jelentősen enyhült, nyoma, szerepe a vallásos hívek körében még jó ideig érzékelhető maradt. Az egyházkormányzat a kor társadalmi felfogása és egyben a mindenkori gyülekezet által elítélendőnek tartott vétkeket, illetve azok vétkezőit továbbra is számontartotta és bünbánatra buzdította, azonban büntető hatalmának az állami bíraskodásával szembeni csökkenése már megmutatkozott a hatáskörébe tartozó cselekmények spektrumának szűkülésében, valamint ezek következményeinek radikális mérséklődésében is.

Előadásom a kijelölt földrajzi határok között épül e témakör egy talán sokadlagosnak tűnő, mégis sok esetben beszédesnek bizonyuló forráscsoportja, az anyakönyvek vizsgálatára, és ezzel a bennük rejlő feljegyzések által alkotott kép közvetítésére helyezi a hangsúlyt.

Deák Ádám (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Csanád vármegye képviselte az 1811/12. évi országgyűlésen

A 18. század utolsó évei és a 19. század első másfél évtizede a franciák ellen vívott háborúról szólt a Habsburg Birodalomban, ez nagyban befolyásolta a magyar belpolitikai eseményeket is. A magyar rendi országgyűlések ebben az időszakban leginkább az adók és katonák megajánlásáról szóltak. A franciák ellen vívott, hosszan elhúzódó háborúk miatt a Habsburg Birodalom pénzügyi válságba került, mivel a papírpénz egyre jobban elértéktelenedett. A kormányzat ezért a devalváció módszeréhez nyúlt, a Joseph Wallis pénzügyminiszter által kidolgozott javaslat nyomán 1811. február 20-án uralkodói rendelet jelent meg, amely szerint a papírpénz értékét 1/5-re csökkentette, és bevezette a váltócédulát. I. Ferenc (1792–1835) az 1811/12. évi országgyűlést a pénzügyi helyzet megvitatása miatt hívta össze. Előadásomban elsősorban Csanád vármegye szere-